

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Celní úřad pro hlavní město Prahu**, se sídlem Washingtonova 7, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí Celního úřadu Praha D8 ze dne 10. 11. 2009, č. j. 19996/2009-176500-021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2016, č. j. 8 A 70/2012 - 105,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného usnesení městského soudu, kterým bylo zastaveno řízení o jeho žalobě proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí celního úřadu.

Usnesením ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 138/2016 – 20, rozhodl Nejvyšší správní soud zamítavě o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků i návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Dalšími výroky tohoto usnesení stěžovatele opětovně vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve lhůtě jednoho týdne ode dne doručení tohoto usnesení. V téže lhůtě pak stěžovatele vyzval k doložení splnění podmínky zastoupení dle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), případně k doložení příslušného vzdělání.

Výše označené usnesení bylo stěžovateli doručeno v pondělí 27. 6. 2016. Dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. proto poslední den lhůty připadl na pondělí 4. 7. 2016. V této lhůtě reagoval stěžovatel toliko podáním ze dne 4. 7. 2016, v němž se především vymezoval vůči výše označenému usnesení Nejvyššího správního soudu, opětovně žádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, dále též proklamoval, že jeho návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je objektivně důvodný, a konečně požadoval, aby Nejvyšší správní soud zrušil ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. spolu s příslušným ustanovením o zpoplacení kasační stížnosti dle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Nejvyšší správní soud vyhodnotil toto stěžovatelovo podání zčásti jako opravný prostředek svého druhu, směřující proti výše označenému zamítavému usnesení tohoto soudu. Proti danému usnesení však není opravný prostředek přípustný, jak byl stěžovatel ostatně informován v části usnesení obsahující procesní poučení. Nejvyšší správní soud se proto tímto podáním, v části, jež směřuje proti výše označenému usnesení, nezabýval.

V části podání, kterou je navrhováno zrušení vyjmenovaných zákonných ustanovení, se pak dle Nejvyššího správního soudu jedná o návrh, k jehož projednání nemají správní soudy pravomoc (*a contrario* § 2 a § 4 s. ř. s.). Pravomoc k projednání návrhu soudem je přitom podmínkou iniciovaného soudního řízení, a její nedostatek důvodem pro odmítnutí takového návrhu dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Jelikož ale stěžovatel ani v dodatečně stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek spojený s podáním kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud přistoupil v souladu s ustanovením § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s., k zastavení řízení o kasační stížnosti.

S ohledem na skutečnost, že zdejší soud řízení zastavil, byla již nerozhodná otázka splnění podmínky zastoupení stěžovatele podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. července 2016

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu